

тини и се използва лексика, срещана в стиховете. Така по естествен път подготовката за възприемането на стихотворенията и научаването им наизуст подпомагат развитието на устната свързана реч.

В периода на ограмотяването се разучават и много народни приказки. Приказките могат да се разделят на няколко групи:

I група – приказки, дадени в учебника при запознаване с даден звук;

II група – приказки извън учебника преди запознаване с даден звук;

III група – приказки извън учебника, свързани с наблюдаван обект или преживяване;

IV група – приказки извън учебника с цел обогатяване на активния речник.

В работата над приказките се отличават два основни момента:

– четене и разучаване на приказката;

– инсцениране или драматизиране на приказката.

Критериите за оценяване на уменията за преразказване на народна приказка са:

– логическа последователност на разказвания текст;

– пълнота и точност при преразказване на съдържанието на приказката.

В началото на учебната година се подбират кратки приказки. Трябва да се съобразяваме с изискванията на моделирана и минимизирана реч. Необходимо е децата да овладеят минимум от най-често употребяваните български изрази. Това ще им осигури знания и възможности за пълноценно умствено, речево и общо развитие. Приказките се разучават по следния план:

1. Четене на приказките, прожектиране на диафилми и разглеждане на илюстрации в продължение на 2–3 учебни часа.

2. Прожектира се диафилм (показват се илюстрациите) и учениците разказват отделни моменти от приказката.